

prima instanță - D. Chistol,
instanța de apel –M. Ciugureanu, E. Clim, B. Bîrca,

ÎNCHEIERE

02 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,

Judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Izdebschi Natalia și Izdebschi Vladimir,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr.11, cu participarea intervenientului accesoriu societatea pe acțiuni „Centrala Electrică cu Termoficare nr.2” împotriva Nataliei Izdebschi și Izdebschi Vladimir cu privire la încasarea datoriei pentru prestarea energiei termice,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Izdebschi Natalia și Izdebschi Vladimir, și menținută hotărîrea judecătorești Centru mun. Chișinău din 29 ianuarie 2015,

c o n s t a t ă :

La 10 septembrie 2014 Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr.11 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Izdebschi și Izdebschi Vladimir, cu participarea intervenientului accesoriu societatea pe acțiuni „Termocom” în procedură de faliment în care a solicitat încasarea în mod solidar a datoriei pentru prestarea energiei termice în mărime de 1650 lei, și compensarea cheltuielilor de plata taxei de stat în mărime de 270 lei.

În motivarea pretențiilor formulate a indicat că, în baza contului personal deschis la Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr.11 pe numele pîrîților, societatea pe acțiuni „Termocom” a livrat energie termică.

Susține că proprietarii nu și-a onorat obligațiunile, nu a respectat prevederile Hotărîrii Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002 potrivit căreia proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ comunale, ultima nu a achitat pentru prestarea serviciilor de energie termică, iar datoria formată la 01 august 2014 la locul de consum, apartamentul nr. 64 situat în str. V. Dokuceaev 13, mun. Chișinău, constituie suma de 1650 lei, fapt confirmat prin informația privind calcularea și achitarea serviciilor locativ comunale.

În cadrul examinării pricinii în fond Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr.11 prin cererea de modificare a cuantumului și concretizare

pretențiile a solicitat încasarea în mod solidar de la Izdebschi Natalia și Izdebschi Vladimir, datoriei în sumă de 1300 lei și compensarea cheltuielilor de plata taxei de stat în mărime de 270 lei.

A menționat că apartamentul dat are încălzire autonomă, însă potrivit modificările și completările din 20 septembrie 2011 prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 707, s-a indicat că în cazul deconectării integrale deja efectuate a apartamentului de la sistemul centralizat de încălzire, cu instalarea altei surse de încălzire, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de: 10 %, începând cu 1 octombrie 2011; 15 %, începând cu 1 octombrie 2012; 20 % începând cu 1 octombrie 2013 din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului.

Indică că sistemele ingineresti comune de apă, canalizare, de încălzire sunt prevăzute în paralel, în subsol sau la etajele tehnice. Acest lucru se face pentru ca conductele de apă și canalizare să nu înghețe în perioada rece a anului, întru-cât acestea sunt încălzite de la rețelele termice.

În așa mod locuitorii care sunt conectați la sistemul centralizat plătesc pentru siguranța și buna funcționare a sistemelor de alimentare cu apă și canalizare în perioada de iarnă.

În majoritatea încăperilor unde se află scările blocurilor locative sunt deconectate aparatele de încălzire. Chiar și în lipsa aparatelor de încălzire, în aceste încăperi se menține temperatura pozitivă la temperaturi scăzute de afară din contul aceluiași sistem centralizat.

Până la modificarea Hotărârii Guvernului 191, consumatorii debransați de la sistemul centralizat de încălzire achitau 5% din costul încălzirii, ceea ce reprezintă încălzirea consumată în apartament, însă, în această plată nu era inclusă și costul încălzirii locurilor de uz comun.

În legătură cu acest fapt, se repartiza volumul de energie termică nemijlocit cât și pentru cheltuielile suplimentare a blocului, între proprietarii apartamentelor conectate la sistemul de încălzire central. Astfel, erau încălcate prevederile Legii condominiului, potrivit căruia proprietatea comună în condominiu include toate părțile proprietății aflate în folosință comună. În aceeași ordine de idei, conform art. 12 prezentei legi, toți proprietarii participă la cheltuielile pentru întreținerea proprietății comune în condominiu.

Prin hotărârea judecătorească Centru mun. Chișinău din 29 ianuarie 2015 acțiunea înaintată de Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr.11 s-a admis integral.

S-a încasat de la Izdebschi Natalia și Izdebschi Vladimir, în beneficiul Întreprinderii municipale de gestionare a fondului locativ nr.11, datoria pentru prestarea serviciilor de energie termică în perioada noiembrie 2011- septembrie 2014 în mărime de 1300 lei și taxa de stat în mărime de 270 lei, în total suma de 1570 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2015, s-a respins apelul declarat de Izdebschi Natalia și Izdebschi Vladimir, și s-a menținut hotărârea judecătorească Centru mun. Chișinău din 29 ianuarie 2015.

La 21 decembrie 2015 Izdebschi Natalia și Izdebschi Vladimir, au declarat recurs împotriva hotărârilor judecătorești, cerând casarea acestora și emiterea unei noi decizii de respingere a pretențiilor înaintate.

În motivarea recursului, au indicat că, atât decizia instanței de apel, cât și hotărîrea primei instanțe au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Susțin că instanțele ierarhic inferioare nu au atras atenția supra faptului că Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr.11 face trimitere la un contract nr.6011 de livrarea a energiei termice, invocându-l ca temei pentru încasarea plăților pentru prestarea energiei termice, însă această probă lipsește de la materialele dosarului, iar instanțele nu s-au expus asupra acestui fapt.

Invocă că instanțele de judecată nu au constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a pricinii, deoarece recurenții nu au încheiat nici un contract prin care să fie stabilite relațiile referitoare la livrarea energiei termice centralizat și obligațiile de achitare pentru acest tip de serviciu.

Relatează că decizia instanței de apel nu include nici o concluzie și nici o apreciere justă a faptelor și circumstanțelor acțiunii vizavi de majoritatea argumentelor expuse în cerere de apel, iar aprecierile constatate sunt eronate și neîntemeiate.

Prin urmare, recurenții și-au întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Cod de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare a Curții de Apel Chișinău nr.3214 (f.d.113), nu este indicată data expedierii deciziei motivate și nici nu există dovada legală de recepționare, totodată recurenții invocă că au recepționat decizia motivată la 24 octombrie 2015, astfel instanța de recurs consideră că recurenții s-au conformat prevederilor legale și recursul declarat la 21 decembrie 2016 este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în

măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurenți poartă un caracter declarativ, se combat cu probe administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de Izdebschi Natalia și Izdebschi Vladimir, în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Codul

de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Izdebschi Natalia și Izdebschi Vladimir se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari